

Mesijansko Biblijska Studija - 145 TRI RAZLIČITA TIPA MOLITVE

Dr. Arnold G. Fruchtenbaum

PREVOD NA SRPSKI JEZIK

TRI RAZLIČITA TIPA MOLITVE

MBS 145

Dr. Arnold G. Fruchtenbaum

Ne ljubite sveta ni ono što je u svetu. Ako neko ljubi svet, nema u njemu ljubavi Očeve. Jer sve šta je u svetu - požuda tela i požuda očiju i oholost života - nije od Oca, nego je od sveta. I svet prolazi i požuda njegov; a ko vrši volju Božiju, ostaje doveka.

(I Jovanova 2:15-17)

I. LIČNA MOLITVA

A. Matej 6:5-6

Verovatno je najbolji, pojedinačni odlomak, koji govori o ličnoj molitvi onaj u Matej 6:5-6: ***I kad moliš, ne budi kao licemeri: oni vole moliti stojeći u sinagogama i na uglovima ulica da se pokažu ljudima. Zaista, kažem vam, primili su svoju platu. A ti, kad moliš, uđi u svoju sobu, zatvori vrata svoja i pomoli se Ocu svojemu koji je u tajnosti. I Otac tvoj, koji vidi u tajnosti, uzvратиće ti javno.***

Govoreći o ličnoj molitvi, Ješua (Isus) čini dva naglaska.

1. Licemerna Molitva

Prvi naglasak je na licemernoj molitvi. On kaže da kada moliš, nemoj to da činiš poput licemera iz stiha 5. A kako to ti licemeri čine?

oni vole moliti stojeći u sinagogama i (oni vole moliti stojeći) na uglovima ulica.

I zbog čega to vole? Da bi mogli da imaju komunikaciju sa Bogom? Ne, već da bi bili viđeni od ljudi. I kako je njihova namera da budu viđeni od ljudi, Isus kaže: ***Zaista, kažem vam, primili su svoju platu.*** Njihova nagrada je upravo to šta su ih ljudi videli. Ukoliko je to stav sa kojim oni ulaze u molitvu, onda je to sva nagrada koju će da dobiju; to je sve šta će da prime kao odgovor na svoju molitvu.

2. Ispravna Molitva

Posle toga, u stihu 6, Ješua kreće da govori o ispravnoj molitvi. (A ti, kad moliš), ***uđi u (svoju) sobu, zatvori vrata (svoja) i pomoli se Ocu (svojemu) koji je u tajnosti. I Otac (tvoj), koji vidi u tajnosti, uzvратиće ti javno.*** Kao šta možemo

da vidimo, ovde se ne kaže ništa protiv molitve u javnosti. Ono protiv čega ovaj stih naučava jeste „pokazivanje sebe“ u molitvi; govori protiv korištenja molitve da bi se njome iskazivala pobožnost; protiv korištenja molitve da bi se iskazivale svoje govorničke sposobnosti. Ovde se govori o motivima, ne o načinima.

Kada govorimo o ispravnoj molitvi, reč **kada** naglašava da je redovna. Trebalo bi da imamo vreme koje redovno provodimo u molitvi. Reč **udi** naglašava čin jedne osobe koja se sprema na ličnu molitvu. Naglasak ovog odlomka jeste fizičko odvajanje tako da se osoba može skoncentrisati na Gospoda u svom molitvenom životu.

B. Temelj Molitve

Druga stvar u vezi sa ličnom, privatnom molitvom jeste da ta molitva počiva na izričitoj zapovesti. Trebamo se moliti jer molitva počiva na izričitoj naredbi i na obećanjima iz Pisama (Matej 6:12; Jakovljeva 1:15; I Jovanova 1:9). Zbog toga šta molitva počiva na izričitim naredbama i obećanjima iz Pisama trebali bi da redovno molimo ličnu, intimnu molitvu.

C. Usklađenost sa Reči Božijom

Treće, treba da molimo u skladu sa Božijom Reči, onako kako nas Reč upućuje, ali, garancije da će naši zahtevi biti odgovoreni, nema. Drugim rečima, ne treba da ulazimo u ličnu molitvu očekujući da je Bog obavezan da odgovori na naše zahteve tačno onako kako mi to želimo i očekujemo. To je u suprotnosti sa onim šta Pisma kažu. Matej 6:1, kao i 26-34 svakako garantuju naše svakodnevne potrebe, ali bez da je išta precizirano. Bog će da odluči kako će On tačno da se pobrine za naše potrebe; ali, neka Bog bude Bog na način na koji On odluči da to učini; to je ispravna molitva.

U Rimljanima 1:9-10, nije bilo nikakve garancije da će traženju apostola Pavla da nekako poseti Rim biti udovoljeno. Posle, Pavlu je odgovoreno i stigao je u Rim; ali stigao je kao zatočenik, ne kao slobodna osoba.

Jakov 4:15 kaže: **Umesto da govorite: 'Ako Gospod bude hteo, i živećemo i učiniti ovo ili ono'.**

Baš zato što nemamo obećanje od Boga da će On da odgovori na svaku našu molbu, trebalo bi da smo spremni primeniti ovo iz Jakovljeve 4:15 i reći: **Ako Gospod bude hteo, i živećemo i učiniti ovo ili ono.** Ispravna molitva uključuje pouzdanje da će Bog učiniti ono šta On hoće u mudrosti i u ljubavi, ali to ne znači da će On sigurno ispuniti svaki naš zahtev. Mi treba da izrazimo naše želje i naše osećaje Bogu, kao šta je to napravio David u Psalmu 51. Trebalo bi da smo isto tako svesni i Božijeg nezadovoljstva sa nama (Psalam 38:3). Ovo nam pokazuje da bi trebali da molimo u skladu sa Božijom Reči i onako kako nam Reč ukazuje, a ne da zahtevamo da molitva bude ispunjena onako kako mi to želimo i zamišljamo. Neka Gospod odgovori na molitvu onako kako On zna da je najbolje.

D. Molitva Utemeljena na Pismima

Četvrta stvar u vezi sa ličnom, intimnom molitvom jeste da treba da bude utemeljena na Pismima (Jakovljeva 4:2-3). U stihu 2, Jakov kaže: (vi) **nemate, jer ne molite**. Ponekad, ne primamo stvari od Boga jednostavno zato šta ne tražimo stvari od Boga. A, ponekad tražimo, ali svejedno ne primamo **jer** (vi) **loše molite** (stih 3). Ukoliko se molimo očekujući i zahtevajući da Bog odgovori na našu molitvu na tačno određen način, tada **loše** molimo, takva molitva je promašaj. Ponekad, ne dobijamo odgovor na molitvu zato šta opšte i ne molimo, ali, ponekad, ne dobijamo odgovor na molitvu zato šta molimo na potpuno pogrešan način.

E. Molitve u kojima smo ljuti i žalimo se

Peta stvar u vezi sa intimnom molitvom jeste da molitve u kojima smo ljuti i u kojima se žalimo zapravo nisu neispravne. Savršeno je u redu da svoja žaljenja i svoje pritužbe donesemo Bogu. Jov je to uradio u Knjizi o Jovu u poglavlju 10:1-7.

A u Knjizi o Jovu 21:15, Jov se žali: **Ko je Svemogući da bismo mu služili i kakva nam korist ako mu se molimo?**

Očigledno, Biblija nam dopušta da se molimo Bogu i da se kroz naša traženja zapravo žalimo i tužimo Bogu. Ukoliko čitate Knjigu Jeremije videćete da se Jeremija jako često moli. Jedan dobar broj njegovih molitvi su pritužbe, molitve u kojima izražava nezadovoljstvo. On nije bio sretan sa time kako su stvari bile postavljene.

F. Primeri Intimne Molitve

Šesto, postoji velik broj primera za intimnu, ličnu molitvu. Sve ih nalazimo u Knjizi Psalama: Psalam 17:1-15; 72:20; 86:1-17; 90:1-17; 102:1-28; 109:4; i 142:1-7. Svaki od ovih Psalama ima podnaslov, podnaslov koji nam jasno kaže da se radi o privatnoj, ličnoj, intimnoj molitvi.

Zaključak: Jedna vrsta molitve jeste intimna molitva. Biblija nas ohrabruje da vršimo intimnu molitvu i to sa naglaskom protiv licemerne molitve, a sa ohrabrenjem za osamu, za odvojenje, i za odlazak od svakog uznemiravanja tako da možemo sebe u potpunosti da predamo Gospodu u vremenu naše molitve.

II. JAVNA MOLITVA

Kada Biblija naglašava intimnu, privatnu molitvu, ona nikako ne namerava da isključi javnu molitvu. Biblija, takođe, uči i da se moli u javnosti. Za ovo imamo sedam posebnih primera u Knjizi Dela Apostolskih.

A. Dela 1:14

Svi ovi bejahu jednodušno postojani u molitvama i molbama, zajedno sa ženama i Marijom, majkom Isusovom, i s braćom njegovom.

Ima tri stvari u vezi sa javnom molitvom unutar ovog navedenog odlomka. Prvo, imali su jedan poseban stav, nešto zajedničko; ***Svi ovi bejahu jednodušno.*** Svi su bili složni u pitanjima molitvenog života. Drugo, njihovo delovanje: bili su ***postojani*** (na molitvenim sastancima) i to na mnogo tih sastanaka. Treće, ubrajanje: ovde je bilo uključeno jedanaest apostola i bile su uključene žene, šta znači da se radilo o mešovitom molitvenom sastanku. Tu su još ubrojani: Marija, majka Isusova, a uključeni su i njegova braća, četiri polubrata Isusova, koji su postali vernici u vremenu između Njegove smrti i Dela 1.

B. Dela 4:23-31

Drugi odlomak je u Delima 4:23-31: ***A kad bejahu otpušteni, odoše k svojim i javiše šta im rekoše velesveštenici i starešine. A oni, čuvši to, jednodušno podigoše glas k Bogu i rekoše: 'Gospode, ti si Bog koji stvori nebo i zemlju i more i sve šta je u njima; koji na usta Davida, slugu svojega, reče: Zašto se pobuniše narodi i puci ispraznosti snuju? Ustadoše carevi zemaljski i glavari se udružiše zajedno protiv Gospoda i protiv Pomazanika njegova. Jer udružiše se, uistinu, protiv svetoga slugu tvojega Isusa, koga si pomazao, i Irod i Poncije Pilat, zajedno s paganima i pucima izraelskim, da učine sve što su tvoja ruka i naum tvoj predodredili da se dogodi. I sada, Gospode, pogledaj na pretnje njihove i daj slugama svojim da sa svom smelošću govore reč tvoju time šta ćeš pružiti ruku svoju na isceljenje i šta će se znaci i čudesa događati po imenu svetoga slugu tvojega Isusa.'*** I pošto se pomoliše, mesto se na kojem bejahu sabrani potrese i svi se napuniše Duha Svetoga te sa smelošću govorahu reč Božiju.

I ovaj odlomak ističe tri stvari.

1. Pozadina

Prvo, stih 23 daje nam pozadinu. Ovo se dešava nakon šta su oni otpušteni iz zatvora i nakon šta im je od lidera naređeno da prestanu propovedati.

2. Molitva Grupe

Drugo, molitva grupe je u stihu 24a. Radi se o zahvaljivanju i slavljenju grupe kao odgovor na izveštaj koji su čuli u stihu 23. U molitvi, **podigoše glas**; radi se o molitvi grupe naglas; molili su se rečima, glasno. Stav je bio **jednodušno**; bili su složni u molitvi.

3. Sadržaj

Treće, u stihovima 24b-30 nalazimo sadržaj molitve. Ovde bih voleo da istaknem nekoliko stvari.

Prvo, na koga je naslovljena: Bogu Ocu: **Gospode**.

Molili su se Bogu Ocu kojem sve naše molitve treba da budu upućene.

Tada su posvetili Božije ime govoreći: **ti si Bog koji stvori nebo i zemlju i more i sve šta je u njima**.

Posvećujući ime Božije, oni su prizvali u svoje misli veličanstvenost i moć Boga kojem upućuju svoje molitve. Ukoliko je to Bog koji je odgovoran za Stvaranje, onda je On zasigurno moćan da odgovori na njihova traženja. Ovo je prepoznavanje suvereniteta Božijeg.

U stihu 25a, molitva govori o ulozi Duha Svetog u proročkoj Reči, koja je u Starom Zavetu došla preko Davida.

Potom, u stihovima 25b-26, citiraju Psalam 2:1-2. Citat koji navode nije dočekaio svoje ispunjenje, jer se to nije desilo u Delima 4, već se citira kao primena na situaciju u stihovima 27-28.

Nakon šta su prepoznali i priznali suverenitet Božiji, sada kreću sa određenim zahtevima. Podsećaju Boga na određenu pozadinu u stihu 29a: **I sada, Gospode, pogledaj na pretnje njihove**.

Rekavši ovo, oni su predstavili problem.

Predstavivši problem, oni upućuju traženje u stihu 29b: **daj slugama svojim da sa svom smelošću govore reč tvoju**.

Traženje koje oni čine u ovoj javnoj molitvi jeste traženje duhovne hrabrosti da propovedaju evanđelje sada kada su suočeni sa službenim protivljenjem.

Potom se, u stihu 30, mole za određene stvari koje će da prate njihovu smelost: **time šta ćeš pružiti ruku svoju na isceljenje i šta će se znaci i čudesa događati po imenu svetoga Sluge tvojega Isusa**.

Završavaju molitvu u ime Isusovo.

4. Odgovorena Molitva

Na kraju, molitva je odgovorena u stihu 31, i to nadprirodnim očitovanjem moći, jer: **mesto se na kojem bejahu sabrani potrese.**

Konkretan odgovor je bio: **svi se** (još jednom) **napuniše Duha Svetoga**. Punjenje Duhom, u ovom slučaju, dalo im je da **sa smelošću** mogu govoriti **reč Božiju**, i to je odgovor na njihovu molitvu.

C. Dela 12:5, 12-17

Treći odlomak o molitvi je u Delima 12:5 i 12-17.

Stih 5 iznosi svrhu ove grupne molitve: **Petra su dakle držali u tamnici, no crkva se žarko molila Bogu za njega.**

Cilj sastanka ove grupe za molitvu jeste da se moli za Petra koji se u tom trenutku nalazi u tamnici i pod pretnjom je egzekucije. Crkva je molila žarku molitvu Bogu za Petrovu dobrobit. Grupa o kojoj se ovde radi je Crkva u Jerusalmu. Oni su želeli sebe u potpunosti da identifikuju sa Petrom. Oni su svoje molitve upućivali Bogu Ocu.

Odgovor na njihove molitve nalazimo u stihovima 12-17. Molitveni sastanak odvijao se u privatnom domu: **u kući Marije, majke Jovana prozvanog Marko**, autora Evanđelja po Marku (stih12). U tom trenutku, Petar je stigao. Njegov dolazak pokazuje da je molitva odgovorena (stihovi 13-17). Oni su se molili sa očekivanjem da će molitva da bude odgovorena; ali molitva nije odgovorena onako kako su oni to zamišljali.

D. Dela 16:25

Četvrti primer javne molitve nalazimo u Delima 16:25: **A o ponoći, Pavle i Sila su molili i pevali hvale Bogu, a zatvorenici su ih slušali.**

O ponoći, Pavle i Sila su se molili. Deo njihove molitve uključivao je: **i pevali hvale Bogu**, (a ljudi koji su bili zatvoreni kao i oni) **su ih slušali**. Ovde se molitvena grupa sastoji od samo dva člana: Pavle i Sila. Molitva je bila glasna jer su svi drugi zatvorenici mogli da ih čuju i kako se mole i kako pevaju. Razlog za ovu grupnu molitvu bilo je progonstvo zbog vere. Oni su svoje molitve upućivali Bogu Ocu. U ovom slučaju, celokupna publika pred kojom su se oni molili bili su nevernici.

E. Dela 20:36

Peti primer javne molitve je u Delima 20:36: **prignu kolena svoja te se zajedno sa svima njima pomoli.**

U ovom slučaju govorimo o grupi koju sačinjavaju Pavle i starešine Crkve iz Efesa. Oni su sledili Pavlova ohrabrenja i upozorenja u prošlosti, a sada on moli da to nastave da čine i u budućnosti.

F. Dela 21:5

Šesti primer javne molitve je u Delima 21:5: **No kad nam istekoše dani, odosmo na put. Pratili nas svi, sa ženama i decom, do izvan grada. Prignusmo kolena na obali i pomolismo se.**

U ovom slučaju grupu sačinjavaju cele porodice. Bila je to molitva za oprostaj. Radilo se o molitvi za Pavlovu sigurnost na njegovu putu za Jerusalim.

G. Dela 27:35

Sedmi primer javne molitve je u Delima 27:35: **A kad to reče, uze hleb i zahvali Bogu pred svima, razlomi i poče da jede.**

Ovde je javna molitva zapravo molitva blagoslova za hranu. Upućena je Bogu Ocu a oni koji su prisutni u publici jesu vernici i nevernici.

Ovo su sedam primera javne molitve u Delima Apostolskim, primeri koji nam pokazuju da Bog odobrava oba tipa molitve: i intimnu i javnu.

H. „Deset Najnepoželjnjih Javnih Molitvi“

Pročitao sam jedan članak koji se zove „Deset Najnepoželjnjih Javnih Molitvi“ od Leroy Patterson-a (Eternity). Želeo bih da podelimo sa vama ovih deset stvari zato šta mislim da su važne za javnu molitvu, a Leroy Patterson ih je jako dobro izrazio.

Prvo, izbegavajte Solemn Assembly Prayer u kojima onaj koji moli menja svoj glas u duboki glas, i govori 'Gawd' umesto 'God.'

Drugo, izbegavajte 'klišeizirane kamuflaže'; odnosno upotrebu raznih klišeja da se prikrije nedostatak pripremljenosti; poput, „prigibamo svoja srca,“ „blagoslovi svakog od nas ovde,“ „sakrij svog slugu iza krsta,“ „proslavi svoje ime,“ „zapali vatru u našim srcima.“ Ovo su klišeji koji zapravo ne znače ništa.

Treća stvar jeste da pokušamo da izbegnemo Molitvu Samo u kojoj se termin „samo“ uporno i monotono ponavlja; poput, „samo nas blagoslovi danas,“ „samo budi sa nama,“ „dok te samo proslavljamo,“ „samo blagoslovi bolesne.“

Četvrta stvar koju bi trebalo izbegavati jeste Molitva Svete Promocije, molitva koja se koristi da se poguraju neki svoji projekti; poput na primer, „kad pogledamo oko sebe znamo da bi trebalo da nadogradimo postojeće prostorije,“ ili molitva kojom se pokušava najaviti neko buduće dešavanje poput, „Gospode, kako znamo da će naš gost evangelista započeti propovedi o probuđenju večeras, učini da svaki od nas bude uveren u trudu da dovede svoje nespasene prijatelje.“

Peta stvar za izbegavanje jeste Molitva Predavanje, molitva u kojoj ne samo da se moli, već onaj koji moli koristi molitvu kako bi dao određenu lekciju okupljenoj zajednici.

Šesta stvar koju treba da se izbegava jeste Molitva Oče, molitva u kojoj se neprestano koristi reč „Oče.“

Sedma stvar koju treba izbegavati jeste Ti Znaš Sindrom, a govorimo o molitvi u kojoj se Boga stalno podseća na ono šta On već zna: „Ti znaš naša srca,“ „Ti znaš situaciju na misijskom polju,“ „Ti znaš potrebe naših misionara,“ „Ti znaš da je brat Jovan u bolnici“; uistinu ne bismo trebali da govorimo Bogu šta je ono šta On zna.

Osma stvar koju bi trebalo da se izbegava u javnoj molitvi jeste Molitva za Celi Svet, a govorimo o molitvi u kojoj osoba koja je na neki način pozvana da se pomoli za jednu stvar kreće da moli za sve čega se seti. Tako, da ako vas pozovu da zahvalite Bogu za hranu, jednostavno Mu zahvalite za hranu. Nemojte početi da molite „molitvu za celi svet“ kao uvod i pripremu za ono za šta treba da zamolite.

Deveta molitva koju bi trebalo izbegavati je Molitva Isplata-po-Zahtevu gde se sebi prisvaja pravo na svako obećanje iz Biblije bez obzira na to za koga je obećanje učinjeno, a od Boga se traži da udovolji tačno onako kako je i traženo, bez da Mu se ostavi ikakav manevarski prostor.

Deseta stvar za izbegavanje u javnoj molitvi jeste Molitva Zaključak, molitva koja sabira, u kojoj se onaj koji moli oseća obavezanim da zaključa poruku koju je upravo propovedao ili čak da još jednom naglasi tri tačke koje je prethodno naveo.

III. ESHATOLOŠKE MOLITVE

Ovo su molitve koje imaju veze sa budućim stvarima koje su obećane. Govorićemo o eshatološkim molitvama kroz četiri posebna područja.

A. U vezi sa Uzdignućem

Prva stvar u vezi sa Uzdignućem. Treba da molimo u vezi sa Uzdignućem prema onome šta kaže Luka 21:36: **Stoga bdijte i molite u svako doba da se nađete dostojnima umaći svemu tome što se ima zbiti i stati pred Sina Čovečijega.**

Način na koji može da se pobegne svim ovim strašnim stvarima je putem Uzdignuća. Kada Isus kaže: **svemu tome što se ima zbiti**, u kontekstu Luke 21:36, **sveto** ima veze sa vremenom Velike Nevolje. Trebalo bi da bdijemo i da se molimo da se nađemo dostojnima umaći tim strašnim stvarima koje će da se dogode; da umaknemo Velikoj Nevolji tako šta ćemo biti Uzdignuti da bismo stali pred Sina Čovečijeg. Mi ćemo da stanemo pred Sina Čovečijeg nakon šta se dogodi Uzdignuće, a to će da bude pred Mesijin Sudački Presto. Nećemo tome umaći samo tako da molimo. Ukoliko ste vernik, samom automatikom stvari ćete da izbegnete Veliku Nevolju. Naglasak ovde je na tome da se moli da se dogodi Uzdignuće, zato jer ćemo upravo posredstvom Uzdignuća moći da izbegnemo svim tim stvarima koje treba da se dogode i da stanemo pred Sina Čovečijeg.

B. U vezi sa Velikom Nevoljom

Druga eshatološka molitva ima veze sa odnosom prema Velikoj Nevolji kako to nalazimo u Matej 24:20 i u Marku 13:18. To je molitva koja se tiče Izraelova bega; Izrael će da pobegne iz Zemlje usred Velike Nevolje. Vernici prve polovine Velike Nevolje treba da mole za beg, i to da se beg ne desi u dve prilike: **Molite pak da beg vaš ne bude zimi ni o Šabatu.**

Vernici u Velikoj Nevolji moliće ovu navedenu eshatološku molitvu. I dok mi sada treba da molimo da se Uzdignuće desi šta pre, ne treba da se molimo da beg Izraela ne bude zimi, niti na dan Šabata. Ali, kada jednom Velika Nevolja otpočne, onda će baš to biti molitva koju će sveti iz vremena Velike Nevolje trebati da mole.

C. U vezi sa Drugim Dolaskom

Treća stvar u vezi sa eshatološkom molitvom ima veze sa Drugim Dolaskom i nalazimo je u Marku 13:33: **Pazite, bdijte i molite.** Tačno određeno u ovom kontekstu to **pazite, bdijte i molite** odnosi se na Drugi Dolazak. I ovo će, takođe, da bude molitva pre Drugog Dolaska.

D. U vezi sa Carstvom

Četvrta stvar u vezi sa eshatološkom molitvom tiče se Carstva. Postoje tri stvari koje se tiču eshatološke molitve kada je povezujemo sa Carstvom. Prvo, Mesija će da bude objekt naše molitve neprekidno (Psalam 72:15). Mesija će biti vidljivo prisutan na ovoj zemlji i tako će da bude objekt molitvi neprekidno kroz hiljadu godina dok traje Carstvo. Drugo, Milenijski Hram biće **dom molitve za sve narode.** I dok je pod Mojsijevim Zakonom, Hram bio dom molitve samo za Jevreje, u vremenu Milenijuma, Hram će biti **dom molitve za sve narode** (Isaija 56:7; Matej 21:13; Marko 11:17; Luka 19:46). Treće, u Carstvu, Pagani će da redovno dolaze u Jerusalim da se mole; da preklinju za naklonost Gospoda (Zaharije 8:21-22).

Napomena prevodioca: Za prevod ovog MBS-a činilo mi se dobro da prevodim Biblijske tekstove iz Engleske verzije prevoda koja je korištena u ovoj studiji. Pri tome mi je od velike pomoći bila Varaždinska Biblija – izdanje Hrvatskog Biblijskog Nakladnika, 2012.

Koristio sam i Savremeni Srpski Prevod u izdanju Hrišćanskog evangelizacionog centra iz Bačkog Petrovca.

Prevod: Branko Gotovac 2020.